

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120205318
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120205318.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: H. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F., M. XXXX/XB, zastúpený: Sidor a partneri, s. r. o., Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., 1. mája 173/11, Trenčín, adresa na doručovanie: Teplická 7434/147, Piešťany, o zaplatenie 300 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 300 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 02. 07. 2020 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 300 Eur z titulu primeraného finančného zadosťučinenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca odôvodnil svoju žalobu tým, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 24. 06. 2014 zmluvu o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.200 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 35,95 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 26,12 % a RPMN 29,8 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovanému vrátiť, bola 2.155,80 Eur. Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 40Csp/105/2019 zo dňa 20. 03. 2020, právoplatným dňa 05. 06. 2020 a vykonateľným dňa 09. 06. 2020, súd vyhovel žalobe žalobcu a žalovaného zaviazala na zaplatenie sumy vo výške 763,43 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 14. 11. 2017 do zaplatenia, vrátane náhrady trov konania, a to z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobca má za to, že sú dané všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, keď a) došlo k porušeniu povinnosti veriteľom uloženej mu zákonom č. 129/2010 Z. z. v spojení s Občianskym zákonníkom (riadne informovanie spotrebiteľa a požadovanie primeranej odplaty), b) spotrebiteľ (žalobca) úspešne uplatnil na súde porušenie povinností a c) existuje príčinná súvislosť, pretože spotrebiteľ bol v predmetnom konaní úspešný práve v dôsledku toho, že veriteľ (žalovaný) porušil právne predpisy a vyhotovil zmluvu v rozpore s výslovným znením právnej úpravy. Žiadne ďalšie podmienky na priznanie finančného zadosťučinenia zákon nevyžaduje. Žalobca súčasne poukázal na rozhodovaciu prax súdov. K výške primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 Eur žalobca uviedol, že odplata za poskytovanie úveru formálne predstavovala 955,80 Eur, v ktorej časti boli zároveň ohrozené majetkové práva žalobcu (a v podstatnej časti bolo aj do nich zasiahnuté). Preto sumu 300 Eur považuje za primeranú na to, aby pre spotrebiteľa predstavovala dostatočnú náhradu za diskomfort z dôvodu, že spotrebiteľ bol nútený domáhať sa ochrany práv na súde (aby tak naďalej neznižoval svoj majetok na úkor žalovaného, ktorý postupoval v rozpore so zákonom) a zároveň táto výška finančného

zadosťučinenia bude v dostatočnej miere plniť aj odradzovaciu funkciu pre prípadné budúce porušenie práv zo strany žalovaného.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 28. 07. 2020 namietol splnenie podmienok hypotézy právnej normy, a to, že by sa spotrebiteľ domohol porušenia práv, keď rozhodnutie 40Csp/105/2019 nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Podľa žalovaného nie každé rozhodnutie súdu, ktorým bolo rozhodnuté o spotrebiteľskej žalobe, možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ale len také, z ktorého je zrejmé, že žalovaný skutočne porušil zákon o ochrane spotrebiteľa. Finančného zadosťučinenia by sa spotrebiteľ mohol domáhať len vtedy, ak pred súdom preukáže, že finančná služba bola poskytnutá vadne, pričom v tomto prípade spotrebiteľ dostal peniaze riadne a včas. Žalobca sa síce úspešne domohol na súde bezodplatnosti právneho úkonu, keď táto právna fikcia vyplynula z výkladu a aplikácie právnych noriem na obsahové náležitosti úverovej zmluvy, ktorá ako právny úkon mala vady, a nie z väd, ktoré sa vzťahujú na poskytnutú finančnú službu. Finančné zadosťučinenie, ktoré žalobca požaduje, považuje žalovaný za rozporné s dobrými mravmi, keď žalovaný vydal už bezdôvodné obohatenie a nahradil trovy konania. Žalovaný poukázal na rozhodnutia v obdobnej právnej veci a uviedol, že rozhodnutím Okresného súdu Trnava, sp. zn. 40Csp/105/2019, bola nastolená v predmetnom vzťahu rovnováha zmluvných strán, a bolo de facto a de iure už priznané zadosťučinenie žalobcovi, ktorý získal bezúročné finančné prostriedky a bolo mu vydané bezdôvodné obohatenie.

4. Žalobca v rámci repliky zhrnul svoje tvrdenia uvádzané v žalobe a poukázal na nesprávny výklad právnej normy žalovaným. Doplnil, že nie je podstatné, že žalovaný už vydal bezdôvodné obohatenie a zaplatil trovy konania žalobcu - úspech žalobcu v predchádzajúcom spore je totiž podmienkou vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Ďalšími kritériami pre posúdenie výšky primeraného zadosťučinenia sú intenzita zásahu do práv spotrebiteľa (neuvedenie viacerých obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane nesprávnej RPMN a úrokovej sadzby), výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným (viac ako 900 Eur, ktoré žalovaný od žalobcu požadoval, pričom v podstatnom rozsahu túto nedôvodne požadovanú sumu aj získal), dĺžka trvania závadného stavu (od uzavretia zmluvy 24. 06. 2014 až do rozhodnutia súdu 20. 03. 2020, teda viac ako 5 rokov) a objektívne spôsobilosti vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobcu (znižovanie životnej úrovne na úkor žalovaného, ktorý požadoval neprimerane vysokú odplatu za úver a rovnako tak zdržiavanie sumy vo výške viac ako 700 Eur, ktorá žalovanému nepatriła), pričom žalovaný sa odmietal akokoľvek mimosúdne dohodnúť a žalobca bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Záverom žalobca dodal, že žalovaný nevydal celé vzniknuté bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX. Žalobca totiž úver splatil v celom rozsahu, avšak z dôvodu, že nevedel preukázať celú výšku bezdôvodného obohatenia, domáhal sa iba zaplata jej časti. Priznanie finančného zadosťučinenia je teda potrebné za účelom zavŕšenia ochrany spotrebiteľa, pretože žalovaný opätovne prejavil svoju nepoctivosť a nečestnosť voči slabšej zmluvnej strane a nevydal jej nárok v plnom rozsahu.

5. Žalovaný sa v rámci dupliky nevyjadril.

6. V podaní zo dňa 23. 10. 2020 žalovaný uviedol, že žalobca sa snaží navodiť stav, že bol viac ako päť rokov nútený splácať splátky úveru, ktoré mali negatívny vplyv na jeho súkromný život v dôsledku znižovania jeho životnej úrovne. Uviedol, že to bol práve žalobca, ktorý si o poskytnutie úveru žiadal, s výškou poskytnutého úveru, výslednou sumou, ktorú má na základe úverovej zmluvy z poskytnutého úveru uhradiť, s výškou mesačnej splátky a aj s dobou trvania zmluvného vzťahu bol oboznámený. Taktiež si bol vedomý, že si berie spotrebiteľský úver, z ktorého si veriteľ uplatňuje úroky a poplatky. Už vtedy si musel byť žalobca vedomý, že bude splácať úver a tým bude znižovať svoju dovtedajšiu životnú úroveň. Žalobcu do zmluvného vzťahu nikto netlačil, sám sa rozhodol pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Žalobca má okrem tejto zmluvy so žalovaným uzatvorené aj ďalšie úverové zmluvy, pri ktorých aplikuje rovnaký postup, ktorý nemožno označiť inak, ako špekulatívny, zneužívajúci inštitút ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ žalobca nemal problém so žalovaným uzatvoriť viaceré úverové zmluvy, evidentne bol s jeho službami spokojný. Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt poskytovanie úverov, za ktoré mu patria úroky a poplatky. Je preto neopodstatnené vyhodnotiť konanie žalovaného ako úmyselné a smerujúce k získaniu bezdôvodného obohatenia. V danom prípade absentuje preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Žalobcovi žiadne ujma reálne nevznikla. Naopak, ujma vznikla žalovanému, lebo prišiel o zisk, ktorý mal pri uzatvorení zmluvy dojednaný. Žalovaný poukázal,

že je nevyhnutné skúmať hľadisko primeranosti uplatneného nároku. Žalobca v konaní doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom pociťoval porušenie svojich práv, aké to malo pre neho dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia až v hodnote 300 Eur, ktoré sú nevyhnutné na priznanie žalovanej sumy. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia nemá byť obohatenie sa, pričom žalobcovi už bola žalovaná suma vo výške 1.100 Eur uhradená, preto duplicitné vyplatenie žalovanej sumy považuje za nedôvodné a nepreukázané. Žalovaný počas trvania úverového zmluvného vzťahu od žalobcu požadoval len plnenie zmluvných povinností, ku ktorým sa slobodne a vážne zaviazal pri podpise zmluvy. Takéto konanie jednoznačne nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobcu zo strany žalovaného, ktoré by zakladalo nárok na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Preto navrhuje žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania.

7. Žalobca ako dôkazy predložil rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 40Csp/105/2019-19 zo dňa 20. 03. 2020 a súčasne navrhol súdu vykonať dôkaz vyžiadaním kompletného prehľadu zaplatených splátok, z ktorého bude zrejme zaplatená suma na úver.

8. Žalovaný na preukázanie svojich skutkových tvrdení dôkazy súdu nepredložil, ani nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

9. Podľa § 290 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

11. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ako aj v neprítomnosti žalovaného a právneho zástupcu žalovaného, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti, ako i oboznámením sa ostatným obsahom spisového materiálu, pričom z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový a právny stav:

12. Rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 40Csp/105/2019-19 zo dňa 20. 03. 2020, právoplatným dňa 05. 06. 2020, bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 763,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 763,43 Eur od 02. 02. 2020 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v plnom rozsahu, a to z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, keď súd zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretú medzi žalobcom a žalovaným dňa 24. 06. 2014, posúdil za bezúročnú a bez poplatkov.

13. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Z uvedeného je zrejme, že primerané finančné zadosťučinenie možno poskytnúť aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa bolo spôsobilé privodiť ujmu.

15. V spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 40Csp/105/2019 bolo preukázané porušenie povinnosti dodávateľa služby (žalovaného), keď napriek tomu, že dlhodobo pôsobí na finančnom trhu

v oblasti poskytovania úverov, nekalými obchodnými praktikami, obchádzaním zákona a neuvádzaním pravdivých a úplných informácií uvádzal spotrebiteľa (žalobcu) do omylu a na jeho úrok sa bezdôvodne obohatil.

16. Žalobca v uvedenom konaní úspešne uplatnil svoje právo a tiež bolo preukázané porušenie povinností zo strany žalovaného ako poskytovateľa spotrebiteľského úveru. Žalobcovi - spotrebiteľovi ujma nielen hrozila, ale konaním žalovaného mu aj ujma vznikla, a to tým, že žalovaný zasiahol do majetkových práv žalobcu. Tento zásah spočíval v tom, že žalobca bol na základe zmluvy nútený splácať splátky až do výšky, na ktorú žalovaný nemal nárok, o čom bolo právoplatne aj rozhodnuté súdom. Majetková ujma spočívala v tom, že spotrebiteľ bol obmedzený nakladať s finančnými prostriedkami, ktorými disponoval žalovaný, hoci na ne nárok nemal.

17. Teda možno zhrnúť, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, a to spočívajúcu v nezákonnom preplatení úveru, a teda v strate finančných prostriedkov vo výške až 763,43 Eur. Primerané finančné zadostučinenie má plniť funkciu satisfakčnú, ako aj sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/169/2016 zo dňa 11. 04. 2017).

18. Záverom súd uvádza, že určenie výšky primeraného finančného zadostučinenia nie je dané žiadnym konkrétnym postupom ako napríklad určenie výšky škody na zdraví. Závisí od úvahy súdu, akú sumu považuje v tom-ktorom prípade za primerané s ohľadom na všetky okolnosti.

19. Vzhľadom na uvedené súd výšku primeraného finančného zadostučinenia požadovanú žalobcom v sume 300 Eur považoval za primeranú okolnostiam prípadu, najmä vo vzťahu k preplátku žalobcu, ktorý bol spôsobilý privodiť ujmu žalobcovi obmedzením jeho komfortu vo všetkých oblastiach života, najmä však vo finančnom obmedzení, ktoré žalobcovi neoprávnenými platbami v prospech žalovaného vznikli, pričom žalobca musel pristúpiť k súdnemu vymáhaniu svojej pohľadávky, a preto žalobe vo výroku I. rozsudku vyhovel v plnom rozsahu, keď má tiež za to, že takto priznaná výška primeraného finančného zadostučinenia nebude predstavovať prostriedok obohatenia žalobcu.

20. Súd nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom, a to vyžiadaním prehľadu zaplatených splátok od žalovaného na preukázanie zaplatenej sumy na úver, a to z dôvodu hospodárnosti konania, keď medzi stranami sporu táto skutočnosť sporná nebola.

21. Podľa ustálenej súdnej praxe nevykonanie dôkazov navrhnutých stranou sporu nie je postupom, ktorým súd odňal strane možnosť konať pred súdom (R 37/1993), keď strane síce zákon ukladá povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje súd.

22. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (aktuálne stranami), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napr. rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

23. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku. Neboli pritom tvrdené a súd ani sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nemal priznať.

29. O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.